

ПОРІВНЯЛЬНА ІМУНОГІСТОХІМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЛОСКО КЛІТИННОГО РАКУ ЛЕГЕНЬ З ОРОГОВІННЯМ ТА БЕЗ ОРОГОВІННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ МАРКЕРА KI-67

COMPARATIVE IMMUNOHISTOCHEMICAL CHARACTERISTIC OF KERATINIZING AND NONKERATINIZING SQUAMOUS CELL LUNG CARCINOMA USING THE KI-67 MARKER.

Ahashkov Ye.O., Assist. Prof. Fylenko B.M., M.D., Assoc. Prof. Sovhyrya S.M., M.D.

*ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»
Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом*

Актуальність. За матеріалами ВОЗ плоскоклітинний рак є органонеспецифічною карциномою, що зустрічається у 40-60% випадків злоякісних епітеліальних пухлин.

У практичній онкології все більшого значення набуває аналіз експресії імуногістохімічних маркерів, оскільки при цьому суттєво підвищується точність діагностики.

Мета: вивчити прогностичне значення імуногістохімічного маркера проліферації Ki-67 при плоскоклітинному раку різного ступеня диференціювання.

Матеріали та методи. Для проведення морфологічного дослідження використаний операційний і біопсійний матеріал хворих на рак легень, який фіксували в 10% розчині нейтрального забуференого формаліну. Після фіксації і проводки за стандартними методиками, з парафінових блоків робили зрізи, що забарвлювалися гематоксином і еозином. Для імуногістохімічного дослідження використовували первинні моноклональні антитіла до Ki-67 (клон MIB-1, DakoCytomation). Для диференціювання структур тканин зрізи додатково забарвлювали гематоксином Майєра протягом 3 хвилин.

Кількісні та якісні показники експресії маркера вивчали як мінімум на 10 випадково вибраних полях зору мікроскопа гістологічних зрізів при збільшеннях $\times 100$, $\times 200$, $\times 400$. Клітини, позитивні у відношенні експресії маркерів, вивчали на 4-6 випадково обраних полях зору мікроскопа. Після підрахунку 100 гістологічно ідентифікованих клітин обчислювали показники експресії за результатами всіх вивчених ділянок, враховуючи реакції у неопластично змінених клітинах. Позитивна імуногістохімічна реакція з антитілами до Ki-67 проявлялась коричневим забарвленням ядер клітин різного ступеня інтенсивності.

Результати дослідження. При плоскоклітинному раку легень з ороговінням частота Ki-67-позитивних клітин коливалась від 5 до 20% і розташовувались дані клітини периферично, ближче до строми пухлини. Не спостерігається експресія даного маркера в клітинних елементах ракових перлин, що, на нашу думку, пов'язано з їх високим ступенем диференціювання та втратою здатності до поділу. У випадках плоскоклітинного раку легень без ороговіння кількість диспластично змінених клітин з переважно високою інтрануклеарною реакцією коливалась від 49 до 95%, розташовувались вони дифузно в усіх шарах епітелію, в тому числі і зовнішніх. Найбільш чисельними й інтенсивними були інтрануклеарні ІГХ реакції в зонах інвазивного росту пухлин.

Висновки. Ступінь експресії онкобілка Ki-67 збільшується у напрямку зниження ступеня диференціювання неопластичних клітин, що проявляється максимальною реакцією при плоскоклітинному раку легень без ороговіння; односпрямовано змінюється і локалізація Ki-67-позитивних клітин в товщі епітелію.

МОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ТОНКОЇ КИШКИ В УМОВАХ МОДЕЛЬОВАНОГО ТИРЕОТОКСИКОЗУ

MORPHOLOGIC CHANGES IN MUCOUS MEMBRANE OF SMALL INTESTINE IN EXPERIMENTAL THYROTOXICOSIS

Anciferova I.V., Assoc. Prof. Pyatikop G.I., M.D.

*ВМНЗУ «Медичний інститут Сумського державного університету»
Кафедра загальної хірургії*

Актуальність проблеми. Майже у 60% хворих на тиреотоксичний зоб при тиреоїдній інтоксикації порушуються функції травної системи. Такі порушення мають назву - тиреотоксична ентеропатія. Вона суттєво змінює клініку тиреотоксичного зобу, ускладнює діагностику та погіршує віддалені результати хірургічного лікування. Тому вивчення тиреотоксичної ентеропатії є актуальним.

Новизна роботи полягає в тому, що нами було вивчено вплив тиреоїдної інтоксикації на стан слизової оболонки тонкої кишки, який раніше в загальнодоступних джерелах докладно не висвітлювався. Це дає змогу оцінити зміни в травному каналі та зрозуміти сутність тиреотоксичної ентеропатії.

Мета. Вивчити морфологічні зміни слизової оболонки тонкої кишки у щурів в стані експериментального гіпертиреозидизму.

Методи та результати досліджень. Дослідження проводились на білих щурах, яких утримували в умовах віварію. Тварини були поділені на 2 групи (по 10 щурів у кожній). Перша група – контрольна. У другій групі моделювали тиреотоксикоз за загальноприйнятою методикою. В кінці експерименту тварин забивали та вивчали морфологічні зміни в тонкій кишці.

Гістологічні дослідження тонкої кишки тварин, у яких моделювався тиреотоксикоз, показали, що цитоплазма ентероцитів слабо сприймає еозин. Контури клітин нечіткі, їх облямівка проглядається гірше. Ядра, на відміну від норми, слабше профарбовуються гематоксином. Висота покривного епітелію знижується (в початковому відділі тонкої кишки - до $17,39 \pm 0,12$ мкм, в кінцевому – до $16,75 \pm 0,12$ мкм). Висота ядра стає також меншою, відповідно, $2,53 \pm 0,09$ мкм і $2,39 \pm 0,09$ мкм. В епітелію крипт послаблюється базofilія цитоплазми ентероцитів. Мікрроворсинки зменшені в розмірах, частково зруйновані. Капіляри власної пластинки розширені, значно наповнені кров'ю. У пухкій волокнистій сполучній тканині збільшується кількість лімфоцитів і плазматичних клітин.